

[Grøndahl.]

udvalgsberettiget, medfører gang på gang urimelige og for alle parter besværlige situationer — således også i denne sag.

I det ærede medlem hr. Rimstads indlæg som ordfører for mit parti ved førstebehandlingen i januar i år blev der dels fremført visse principielle betragtninger, dels blev opmærksomheden henledt på en række punkter, hvor lovforslaget kunne og derfor også burde gøres mere klart, således at senere misforståelser og unødige fortolkningsvanskeligheder kunne undgås.

Den højtærede justitsminister udtalte ved den lejlighed ifølge Folketingstidende 1962-63, sp. 2104:

„De enkeltheder, der er fremdraget, kan vi med udbytte diskutere i udvalget, herunder naturligvis også de problemer, som blev nævnt af den ærede ordfører for de uafhængige.“

Under førstebehandlingen af det genfremsatte lovforslag den 24. oktober i år mindede det ærede medlem hr. Rimstad om dette tilsagn og tilføjede endnu et par konkrete forslag til redaktionelle forbedringer.

Den forventning, som den højtærede justitsminister gav udtryk for, synes desværre ikke at være gået i opfyldelse, når man ser på den kortfattede udvalgsbetænkning. Årsagerne til denne kortfattedethed kan være flere, men næppe den, at man har fundet det nødvendigt kun at beskæftige sig med de store, grundlæggende problemer. Det ses tydeligt deraf, at det eneste ændringsforslag, som udvalget — efter et sikkert intensivt arbejde i 5 møder — har fundet anledning til at forbedre lovforslaget med, er den revolutionerende ændring af ordet „hovedsagelig“ til ordene „i det væsentlige“.

Hvis vi havde været repræsenteret i udvalget, ville vi have søgt at gennemføre forbedringer på i hvert fald 5 punkter til tydeliggørelse af lovforslagets tekst. Under de foreliggende omstændigheder har vi kun den mulighed at fremkomme med vore forslag i form af ændringsforslag stillet her i tinget. Det vil ske til tredjebehandlingen på fredag, og de af os foreslåede ændringer drejer sig om følgende:

1) I skiftelovens § 60, stk. 1, ønsker vi, at ordene „indgæld og udgæld“ ændres til:

„tilgodehavender og gæld“. De — sikkert også for jurister — højt ejendommelige ord „indgæld og udgæld“ findes mig bekendt ikke noget andet sted i dansk sprog, hverken i love eller andetsteds, og man bør efter vor opfattelse benytte lejligheden til at erstatte dem med ord, som enhver kender og kan forstå.

2) Til lovforslagets § 1, nr. 14, lovens § 63, foreslås efter begyndelsesordene „I det omfang“ følgende sætning indsat: „— herunder forlodsret i henhold til arvelovens kapitel 5 —“. Bestemmelsen i § 63 giver adgang for skifteretten til at give den længstlevende ægtefælle henstand med udbetaling af arven til umyndige livsarvinger, og det fremgår af udvalgsbetænkningen, at det er justitsministerens opfattelse, at denne bestemmelse også skal kunne finde anvendelse på den ved arveloven indførte forlodsret. Opfattelsen er sikkert rimelig, men da fortolkningen jo er et domstolsspørgsmål, er der ingen grund til ikke på forhånd helt at udelukke enhver tvivl, og det kan kun ske ved at indsætte bestemmelse herom i selve lovteksten.

3) I lovforslagets § 1, nr. 15, lovens § 64, foreslås ordet „omstødelse“ ændret til: „er omstødt“. § 64 begynder med ordene: „Når et ægteskab er opløst ved skilsmisse eller omstødelse . . .“. Da der er en væsensforskel på, at et ægteskab opløses ved skilsmisse, og at et ægteskab omstødes på grund af omstændigheder, som har foreligget allerede fra dets indgåelse, vil det være rigtigere og klarere også her at skelne tydeligt i udtryksmåden.

4) I lovforslagets § 1, nr. 15, lovens § 65, stk. 3, foreslås det, at sidste punktum affattes således: „Krav på forfaldne underholdsbidrag medregnes ikke som aktiv i den berettigede ægtefælles, men som passiv i den forpligtede ægtefælles bodel“. Med tilføjelsen af den sidste sætning udtrykkes det, som ifølge kommissionsbetænkningen er meningen i den pågældende situation. Det må være en fordel, at det siges udtrykkeligt i selve lovteksten, så man ikke tvinger dem, der skal arbejde efter den, til mere eller mindre dybtgående kildestudier.

5) I lovforslagets § 1, nr. 15, lovens § 68 a, stk. 2, foreslås ordene „Genstande, der er erhvervet til børnenes brug“ ændret til: „Genstande, der tjener til børnenes brug“.